ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης: ΧΑΡ. Β. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὸν ἀνταλλάξοντα δακτύλιον ἀρραβῶνος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΣΩΤ. ΠΕΓΤΑΝ μετὰ τῆς δι δος ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡ. ΡΑΠΤΗ συγχαίρομεν ἐγκαρδίως, εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια Γ. Θεοδωροπούλου

ΓΝΟΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΑΜΟΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ τοῦ Σπυρ.δ.ωνος καὶ τῆς Εὐαγγελίας τὸ γένος Κολόρου γεννηθεὶς εἰς Ἀλυσσὸν καὶ κατοικῶν εἰς Βραχνέϊκα καὶ ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΟΥΒΑΡΑ τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Κακονίκου γεννηθεῖσα εἰς Δοφνιὰ—Μακρυνείας καὶ κατοικοῦσαες Ἔξω Ἀγιυᾶ Πατρῶν μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Πάτραις.

Ὁ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΟΛΗΣ τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Κοκόνη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Πάτραις καὶ ἡ ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τοῦ Παύλου καὶ τῆς Ἄννης τὸ γένος Τσονάκα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα εἰς Μεσολόγγιον μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον τελεσθησόμενον εἰς Μεσολόγγιον.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς ἑορτάσαντας χθὲς ἀγαπητούς μου συνοδέλφους Κωνσταντῖνον Μπαλῆν καὶ Κωνσταντῖνον Μαργαρίτην εὐχομαι χρόνια πολλά.

Γεώρ. Μιζικύρης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ὁ φυματιολόγος ἰατρὸς ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται Κανακάρη 157. Ἀκτινοσκοπήσεις καὶ ἀκτινογραφίαι πνευμόνων κλπ. Τηλεφ. 20—86.

***

Ἡ δις ΗΛΕΚΤΡΑ ΔΗΜΟΣ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ, ἐπιστήμων μαῖα, ἐγκατασταθεῖσα ἐν Πάτραις, δέχεται Ἀγ. Δημητρίου 78, ἐναντι Ἱεροῦ Ναοῦ.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ἰατροῦ—εἰδικοῦ ἀκτινολόγου, πλατεῖα Γεωργίου Α—Κορίνθου. Τηλ. 32.72.

***

ΘΕΟΔΩΡΑ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργος ὀδοντίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖόν της Ἀγίου Ν. κολάου 33 τηλ. 30—94.

***

Ὁ δερματολόγος ἰατρὸς κ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ἐπιστημονικοῦ του ταξειδίου, ἐκπαιδευθεὶς εἰδικῶς εἰς τὴν ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΝ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΝ καὶ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ, ἐπανήρχισε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται ὁδὸς Βότση 20 9—12 καὶ 4—6 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλ. 20—14.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΓΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, εἰδικὸς φυματιολόγος, τέως ἐπιμελητὴς τοῦ σανατορίου «Σωτηρία», δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου 30, Τηλεφ. 35—58, καθ' ἑκάστην 4—8, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

ΚΛΙΝΙΚΗ «ὁ Ἅγιος Παῦλος» ΒΑΣ. Δ. ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΗ καὶ ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗ. Χειρουργική καὶ Παθολογική, ὁδὸς Χίου 50 Ἀθῆναι τηλ. 56—544. Χειρουργικὸν Τμῆμα: Χειρουργικὰ — Οὐρολογικά—Ὀφθαλμολογικά—Ὠτορινολαρυγγολογικά, Χειρουργικὰ — Γυναικολογικά. Κλῖναι Α'., Β'. Γ'. θέσεως.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος, ἐπιμελητὴς παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του, Ρήγα Φεραίου 98, τηλ. 33—92.

***

Ὁ χειρουργὸς ἰατρὸς ΣΠ. Π. ΚΟΣΜΑΣ, ἐπιμελητὴς τῆς Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του Ζαΐμη—Δερβενακίων 37.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὀνοτροφίας, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖόν του Ἀγ. Νικολάου 60, τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ. καὶ ἠφαλισμένοι ΙΚΑ.

***

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25. Τηλ. 28—77, ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ—ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.

***

Ἐργαστήριον ἐλευθέρων ἀναλύσεων κοπτικῆς ἰδίας ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ (ὁδὸς Κανακάρη 96). Ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως τὴν τελείαν ἐκμάθησιν κοπτικῆς—ραπτικῆς ἐντὸς διμήνου διὰ κάθε γραμματισμένη ἢ ἀγράμματο κορίτσι. Ἀναλαμβάνει καὶ οἰκοτρόφους τηλ. 34—00. (Ἔτος ἱδρύσεως, 1938)

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ Ὠτορινολαρυγγολόγος Ἐπιμελητὴς Δημ. Νοσοκομείου Ἀθηνῶν «Ἐλπίς». Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ 12—2 καὶ 5—7 μ. μ. Διαμονὴ Σταδίου Σίνα καὶ Βησσαρίωνος 9, ἐναντι Ἀκαδημίας τηλ. 22—347 ΑΘΗΝΑΙ.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΛΑΜΠΡΑ: Σήμερον 8—12 «Σαϊγκόν» μὲ τὸν Ἄλαν Λάντ καὶ τὴν Βερόνικα Λέκ.

ΕΣΠΕΡΟΣ: Σήμερον 8—12 «Ἐγὼ εἶμαι ὁ πειρατής».

ΙΝΤΕΑΛ: Σήμερον 6—12 «Ἕνα ἀστέρι ἀνατέλλει».

ΟΑΣΙΣ: Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἐναρξις θερινῆς περιόδου 1951.

ΠΑΝΘΕΟΝ: Σήμερον 6—12 δύο ἔργα «Ὁ μεγάλος ἀμαρτωλὸς» καὶ «Εὔθυμοι Τυρολέζοι» μὲ τὸν Χονδρὸν—Λιγνόν.

ΡΕΞ: Σήμερον 6—12 «Ἕνας τέλειος γάμος» μὲ τὴν Λωρέττα Γιάνγκ.

ΙΙΙ

Θέατρον «Ρεκὸρ» (Τέρμα Γούναρη) Σκιὲς Θεοδωροπούλου. Σήμερον ἕνα ὑπέροχον ἔργον.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Δόγῳ τῆς χθεσινῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν δὲν ἐγένοντο πράξεις ἐπὶ τῆς χρυσῆς λίρας. Τὰ ἀποδεικτικὰ συναλλάγματος ἐτιμῶντο: 22 000 τῆς χρυσῆς λίρας καὶ 10.000 τοῦ δολλαρίου.

ΑΙ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Προχθὲς Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα, ἐπὶ τοῦ Φρουρίου Πατρῶν, ἐξεναγήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας. Προσῆλθον, ὁ Σος Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος, Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν ἀρχῶν, ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἀχαϊκῆς Ἑταιρίας καὶ πολλοὶ συμπολῖται. Τὴν ἱστορίαν τοῦ Φρουρίου ἀνέπτυξεν ὁ κ. Κώστας Τριανταφύλλου μὲ τὴν διατρίνουσαν τοῦτον σαφήνειαν καὶ ἁπλότητα λόγου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ»

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὀρθὴ ἡ παρατήρησις τοῦ φίλου καθηγητοῦ κ. Κωνστ. Πετρονικολοῦ, ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ ἀγαπητῇ «Πελοποννήσῳ» ἐπιστολῇ του, καὶ εὔλογος ἡ θλῖψις του, διότι δὲν ἐμνημονεύθη ἡ διάλεξις του εἰς τὰ δύο ἄρθρα μου, ἀπαντητικὰ πρὸς τὸν κ. Τζένκιτς, διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς φιλέλληνας καὶ τὸν ἰατρὸν Σαμουὴλ Χόου.

Ἀπουσιάζων εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰς πρὸ τῆς 25ης Μαρτίου 1948 ἡμέρας, ἵνα προετοιμάσω καὶ ἐκεῖθεν τὸν ἐπικείμενον ἑορτασμὸν τῆς Ἐξόδου, δὲν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Πετρονικολοῦ, οὐδὲ νὰ λάβω γνῶσιν τῶν γενομένων τὴν αὐτὴν ἡμέραν (21 Μαρτίου 1948) διαλέξεων εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἐπιστολῇ του Γυμνάσια. πρωτοβουλία τοῦ κατὰ πάντα ἀρίστου καὶ ἀλησμονήτου διὰ τὴν ἐδῶ δρᾶσιν του Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἤδη Τριπόλεως κ. Θεοδ. Μᾶλλιου, μὲ κοινὸν θέμα τοὺς Ἀμερικανοὺς φιλέλληνας,

Εἶνε εὐνόητον, ὅτι μοῦ διέφυγε μία ἀκόμη παγκοσμιρική ἐπίδειξις πλουσιωτάτου φόρου εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς, διὰ τὸν κ. Τζένκινς, εἰς ὅσα τοῦ παρέθεσα εἰς τὰ ἄρθρα μου, χαρακτηριστικὰ τῆς ἀγάπης μας πρὸς τοὺς συμπατριώτας του, ἡ ὁποία, ἐὰν ἐτυποῦτο, δὲν θὰ ἐλησμονεῖτο εἰς αὐτά.

Ἡ χρονολογία τῆς διαλέξεως τοῦ φίλου κ. Πετρονικολοῦ συμπίπτει μὲ τὸν θάνατον τῆς θυγατρὸς τοῦ Σαμουὴλ Χόου, κυρίας Μοῦντ Ἕλλιοτ ἐν Ἰσλανδίᾳ. Ἀπέθανε τὴν 21ην Μαρτίου 1948 εἰς ἡλικίαν 92 ἐτῶν.

Μεσολόγγι 19)5)1951

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΧΡΗΣΤ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
Δικηγόρος

ΔΙΑΝΟΜΗ ΖΑΚΧΑΡΕΩΣ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ διανεμηθοῦν εἰς τὸν πληθυσμὸν τῶν Πατρῶν 200 δράμια ζάκχαρις κατ' ἄτομον προγράμματος τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου πρὸς 5,100 δραχ. τὴν μερίδα.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 25ην τρέχοντος νὰ διενεργηθοῦν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καλοῦνται ἅπαντες οἱ συνάδελφοι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθέσωσιν ὑποψηφιότητα, ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς 23ης τρέχοντος. Αἱ ἀρχαιρεσίαι θὰ διενεργηθοῦν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου — Ρήγα Φερραίου αἴθουσαν τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας.

(Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

"Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ,,

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν ἤρχισαν αἱ δοκιμαὶ τοῦ γνωστοῦ μεσαιωνικοῦ δράματος «Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραὰμ» τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ ὑπὸ συγκροτήματος ἐρασιτεχνῶν τῆς πόλεώς μας κατὰ τὸ τέλος Ἰουλίου ἐ.ἔ. εἰς ὑπαίθριον χῶρον.

Τὸ ἔργον θὰ δοθῇ μὲ τὴν θεατρικὴν καὶ σκηνοθετικὴν φροντίδα τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἀνδρέα Κοντογιάννη—Ἀρόη διπλωματούχου σκηνοθέτου τῆς Ἀκαδημίας Κινηματογραφικῶν Σπουδῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ μὲ τὴν εὐγενῆ συμμετοχὴν τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος τοῦ κινηματογράφου δίδος Μαρίας Λούβρου εἰς τὸν ρόλον τῆς Σάρρας.

Τὴν ὀργανωτικὴν καὶ διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἑορτῆς, ἡ ὁποία γίνεται μὲ τὴν πρωτοβουλίαν μεγάλης ὀργανώσεως τῆς πόλεώς μας, ἀποτελοῦν ἔγκριτα μέλη τῆς κοινωνίας μας, ἀθορύβως ἐργαζόμενα.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Θ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ τῷ ἄρθρῳ 49 τοῦ καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι εἰς τακτικὴν γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 16ην Ἰουνίου 1951, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τῇ ἐνταῦθα ἕδρᾳ τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 40.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1) Ὑποβολὴ ἐκθέσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1950—1951.

2) Ὑποβολὴ καὶ ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1950—1951.

3) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν ὑπόλογον ὡς ἄνω χρῆσιν.

4) Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1951—52 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Ἔγκρισις ἀντιμισθίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρίας.

6) Ἔγκρισις ἀμοιβῆς μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1950—1951.

7) Ἐκλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1952 ἕως 31 Ἰανουαρίου 1955 τριετίαν.

Ἵνα μετάσχῃ τις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δέον νὰ καταθέσῃ τὰς μετοχὰς αὐτοῦ πρὸ πέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν, ἤτοι μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. εἰς τὸ ἐν Πάτραις Ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 40, ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἐν Ἑλλάδι Ἀνώνυμον Τραπεζιτικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐν Πάτραις τῇ 8η Μαΐου 1951.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΚΡΙΔΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τὸ ἤθελε νὰ τὸ πιστοποιήσουν κ' ἄλλοι, νὰ μάθουν κ' ἄλλοι τὰ κάλλη τῆς γυναίκας του. Ἐκάλεσε λοιπὸν τὸν Γύγη καὶ τοῦπε πῶς ἐπιθυμία του εἶναι νὰ μείνῃ κουμμένος στὸ βασιλικὸ θάλαμο τὴ νύχτα γιὰ νὰ καμαρώσῃ τὴ βασίλισσα ὅταν θὰ ἑτοιμάζεται γιὰ ὕπνο. Τὸ ξάφνιασμα τοῦ Γύγη ἦταν μεγάλο, μὰ στὸ τέλος δέχθηκε. Κι' ἔγινε ὅπως τὰ συμφώνησαν. Μόνο ποὺ ἡ βασίλισσα, εἶδε τὸ Γύγη νὰ φεύγῃ τὴν ὥρα ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ ξαπλώσῃ κι' ἔννοιωσε ὅλο τὸ μέγεθος τῆς ντροπῆς μιᾶς γυμνῆς γυναίκας κι' ὅλη τὴν ἀηδία ποὺ νοιώθει μιὰ σύζυγος γιὰ τέτοιες συμφωνίες τοῦ συζύγου της.

Τὴν ἄλλη μέρα, ξυπνᾶ τὸ Βασιλιᾶ ἀπ' τὸ πρωῒ καὶ τὸν πείθει νὰ βγῇ στὴν ἀγορὰ γιὰ νὰ δικάσῃ τοὺς πολίτες, κι ὕστερα καλεῖ τὸν Γύγη: «ἢ θὰ σκοτωθῆς ἢ πρέπει νὰ σκοτώσῃς τὸ Βασιλιᾶ γιὰ νὰ ξεπλυθῇ ἡ ντροπή» τοῦ εἶπε.

Κι' ὁ Γύγης σκότωσε τὸ βασιλιᾶ.

Ὁ Γύγης στὸν Ἡρόδοτο δὲν εἶναι πρόσωπο παραμυθιοῦ. Εἶναι λέει ὁ πέμπτος πρόγονος τοῦ βασιλιᾶ τῆς Λυδίας Κροίσου. Ὅμως ἡ ἱστορία τοῦ μύθου τοῦ Γύγη, δὲν σταματᾷ στὸν Ἡρόδοτο. Ἔπρεπε νὰ ὑποψιαστοῦμε πῶς ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία εἶχε γίνει καὶ τραγωδία. Καὶ τὴν ὑποψία αὐτὴ ἔπρεπε νὰ μᾶς τὴ δώσῃ ἕνα κομμάτι ἀπὸ διάλογο τοῦ Γάτιου (Ζ' αἰὼν π.Χ.) ὅπου ἀναφέρεται μεταξὺ ἄλλων τραγωδιῶν καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Γύγη μὲ τὴ βασίλισσα. Ὅμως κανεὶς δὲν τὸ εἶχε σκεφθῆ. Καὶ μόνο πρὶν λίγους μῆνες, ἕνας Ἄγγλος φιλόλογος ἀνακάλυψεν ἕναν πάπυρο στὴν ὀξύφυγχο μὲ δεκαπέντε περίπου στίχους ἀπ' τὴν χαμένη τραγωδία. Τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ χαιρετίστηκε μὲ χαρὰ ἀφοῦ ἀπὸ τοὺς 2245 ὀξυριγχιανοὺς παπύρους, μόνο γι' αὐτὸ ἀφιερώθηκε εἰδικὸ τεῦχος γιὰ τὴν ἔκδοσή του. Τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ ἀναφέρεται στὴ σκηνὴ ποὺ ἡ βασίλισσα γυμνώνεται μπρὸς στὸν κρυμμένο Γύγη καὶ νοιώθει τὴν ἀνείπωτη προσβολή. Λέει;

«κι' ὅπως θωρῶ τὸ Γύγη (δηλ
[(νὰ φεύγῃ κρυφὰ)
φοβήθηκα μὴν εἶναι συνωμο-
[σία.
Μὰ τὸν Κανδάκη ὡς εἶδα μ'
[ἀνοιχτὰ τὰ μάτια
νύχτα κακὴ περνῶ χωρὶς νὰ
[κλείσω μάτι
«Δὲν κοιμᾶται ὁ Ρήγας—εἶπα
[στὸ Βασιλᾶ τὸ πρωῒ—
ἀφοῦ ἀ ἀπάει τὸ λαό του.
Καὶ φεύγει ὁ βασιλιὰς τὸ πρωί.
Καὶ στέλνω νὰ φωνάξω τὸν
[Γύγη».

Μποροῦμε τώρα, μὲ τὸ κομμάτι αὐτό, ν' ἀνασυνθέσουμε ὁλόκληρη τὴν τραγωδία; Μποροῦμε νὰ τὴν χρονολογήσουμε; Νὰ ὀνομάσουμε τὸν συγγραφέα της;

Δύσκολο ἕνας παλαιοντολόγος μὲ μόνο εὕρημα ἕνα δόντι μπορεῖ ν' ἀναπλάσῃ ὁλόκληρο τὸ σῶμα τοῦ ζώου. Ἕνας ἀρχαιολόγος μπορεῖ ἐπίσης νὰ καθορίσῃ ἀπὸ ἕνα κομματάκι ἀγγείου, πότε ἔγινε ὁλόκληρο τὸ ἀγγεῖο ποιόν αἰῶνα, ποιὰ δεκαετία τοῦ αἰῶνος, κι' ἀκόμη ποιὰ πενταετία, ἂν τύχῃ δὲ κι' ἔχει κάποιο μικρὸ γνωρισματάκι ἀκόμη καὶ τὸν τεχνίτη του.

Στὴν φιλολογία ὅμως δὲν εἶναι εὔκολο πρᾶγμα αὐτό. Μὲ μόνο τὸ ἀπόσπασμα μιᾶς τραγωδίας δὲν μποροῦμε νὰ τὴν ἀναπλάσουμε ὁλόκληρη οὔτε νὰ τὴν χρονολογήσουμε. Στὸν παλαιοντολόγο τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκολώτερο γιατὶ ἐκεῖ ὑπάρχει μιὰ ὁλληλεξάρτητη τῶν ὀργάνων, μιὰ συνέπεια, ἐνῶ τέτοια χαρακτηριστικὰ εἶναι ἀνύπαρκτα στὸν φιλόλογο.

Ὁ πρῶτος ἄγγλος ποὺ τύπωσε τὸ κείμενο πιστεύει πῶς ἡ τραγωδία ἀνήκει στὸν Φρύνιχο (προκλασσικὴ περίοδο 5ον αἰῶνα). Ἕνας Γερμανός, τοποθετεῖ τὴν τραγωδία στὸν Γ' π. Χ. αἰῶνα. Ἄλλος ἄγγλος πάλι στὸ Φρύνιχο. Ὁ κ. Κακριδῆς νομίζει πὼς ἀνήκει στὸν Γ' αἰῶνα. Παραθέτει ἐπιχειρήματα καὶ προσπαθεῖ ν' ἀνασυνθέσῃ ὁλόκληρη τὴ τραγωδία, τὴν ἀρχή της, τὴν ἐξέλιξή της καὶ τὸ τέλος.

Θέλει κι' αὐτὸς νὰ πιστέψῃ πὼς ἀνήκει στὸν Φρύνιχο, μὰ δὲν μπορεῖ, δὲν πείθεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καὶ χωρὶς νὰ «παρεξηγηθοῦμε» μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ πιστέψουμε τοὺς ἄγγλους, τὸν Γερμανὸ ἢ αὐτόν...

Αὐτή, σὲ πολὺ γενικὲς γραμμὲς ἦταν ἡ διάλεξη τοῦ κ. Κακριδῆ γιὰ τὸν νέο πάπυρο καὶ τὴ νέα τραγωδία. Ὅμως αὐτὸ ποὺ δὲν μεταδίδεται μὲ ρεπορτάζ οὔτε μὲ τὴν πιὸ καλογραμμένη καὶ μεγάλη περίληψη εἶναι ἡ χάρη τοῦ ὁμιλητοῦ, τὸ πνεῦμα του, ἡ καθαρὴ κι' ἀβίαστη φράση του. Δὲν ἔκανε ἀνακοίνωση σὲ ἑταιρεία φιλολόγων ὁ κ. Κακριδῆς. Θέλησε νὰ φέρῃ κάτι καινούργιο στοὺς Πατρινοὺς ποὺ τὸν ἄκουσαν μὲ θέρμη. Καὶ γι' αὐτὸ ἡ διάλεξή του ἦταν χωρὶς ἐπιστημονικοὺς ὅρους, χωρὶς ὀνόματα ξένα,—οὔτε κἄν τοὺς ἄγγλους καὶ τὸ Γερμανὸ φιλόλογο ἀνέφερε—δίχως τὴ βαρειὰ ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιουργοῦν μερικοὶ ὁμιλητὲς ποὺ πᾶνε νὰ κρύψουν τὴ δική τους κενότητα καὶ ἐλαφρότητα μὲ τὴ βαρύτητα μιᾶς ἐπιστήμης.

Ἐπιστήμη ἔκανε προχθὲς κι ὁ κ. Κακριδῆς. Μά, ἐπιστήμη νιὰ τοὺς πολλούς. Καὶ τὸ παραμύθι τοῦ Γύγη ἀκούστηκεν ἀπὸ μᾶς, μ' ὅλη του τὴν ἐξέλιξη, μ' ὅλα τὰ προβλήματά του, μ' ὅλες τὶς ἀντίθετες ἐπιστημονικὲς κρίσεις, σὰν παραμύθι κι' ὄχι σὰν ἕνα μυστηριακὸ ἀνάγνωσμα σὲ κλειστό, κατακλειστο φροντιστήριο κλασσικῆς φιλολογίας. Ἂν μποροῦσαν καὶ οἱ ἄλλοι ὁμιλητὲς νὰ μᾶς χαρίζουν αὐτὴ τὴ χάρη μ' αὐτὴ τὴν ἁπλότητα, σὲ τέτοια γλῶσσα καὶ μὲ τέτοια ἐμβρίθεια...

Ἐπίσκεψις κ. Ἰ. Κακριδῆ

Ὁ κ. Ἰ. Κακριδῆς, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπεσκέφθη τὸ παρελθὸν Σάββατον τὴν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην Πατρῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Παναγοπούλου καὶ Κόκκαλη, μελῶν τοῦ Ὁμίλου τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων. Ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξετάσεως ταύτης ἐμείνεν ἄκρως ἱκανοποιημένος ἐκφράσας τὰ θερμά του συγχαρητήρια εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ταύτης κ. κ. Ἰωαν. Δημόπουλον καὶ Ἀλεξ. Νικολάου.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΦΕΝΕΙΩΝ, ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΩΝ ΚΛΠ. ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καταστηματαρχῶν Καφενείων, Ζαχαροπλαστῶν, Γαλακτοπωλῶν, Μπάρ—Οὐζερί κλπ. παρεμφερῶν κέντρων ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15103)1170)15-3-1951 ἀποφάσεως τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Ἐργασίας ὑπουργοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ΔΤ' ἀριθ. 67 (τεῦχος Β'.) φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 13-4 1951 αἱ ὧραι ἐργασίας τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων, ὁρίζονται τοῦ λοιποῦ εἰς δέκα (10) ἡμερησίως.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ὡς ἄνω ὑπόχρεοι καταστηματάρχαι ὅπως, συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν, προσκομίσωσιν ἡμῖν νέα προγράμματα ὡρῶν ἐργασίας τῶν παρ' αὐτοῖς ἀπασχολουμένων πρὸς θεώρησιν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τομίμων συνεπειῶν.

(Ἐκ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. πρωτ. 135

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

—Μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων Πατρῶν

Τὴν 24 Μαΐου 1951 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων διενεργηθήσονται μειοδοτικοὶ διαγωνισμοὶ δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ Ἵδρυμα εἰδῶν καθ' ὅλον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1951—1952 Ἤτοι:

1) Ἡ προμήθεια τοῦ ἑκάστοτε ἀναγκαιοῦντος ἄρτου, 2) κρέατος, 3) εἰδῶν παντοπωλείου καὶ καθαριότητος, 4) εἰδῶν γαλακτοπωλείου καὶ 7) εἰδῶν ἰχθυοπωλείου.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11—12